

som jeg erkjender, kan komme tilstede, kan være sikker paa, at Regjeringen vil forsøge at undgaa den.

Ordføreren (Berg): Jeg skal ikke nu forlange Diskussionen om denne Sag. Vi have jo nu hørt den ærede Conseilspresident's Ytringer; hans Udtalelser i dette Møde ville sandsynligvis — jeg haaber det — blive trykte, inden vi begynde næste Mødes Forhandlinger, og man vil da lettere kunne overveie, hvorledes Thingets Stilling er lige overfor den ærede Conseilspresident, naar man tager samtlige hans Udtalelser i Betragtning.

Justitsministeren (Klein): Der var en Sætning af den ærede Ordfører, som jeg vil tillade mig at hvoele et Dieblit ved. Jeg gjør det, fordi noget Sagnende har lydt tidligere, og fordi det synes, som om det var Meningen, at det skulde være ligesom et Løsen her i Forsamlingen. Der er blevet sagt om den omtalte Forening imellem det saakaldte gamle Flertal og en Del af det tidligere gamle Mindretal, at den grundedes paa fælles Kjerlighed til Danmarks Grundlov; dette var omtrent Meningen, om ikke Ordene. Dette lyder jo overmaade skjønt; men jeg maå dertil for det Første tillade mig at gjøre den Bemærkning, at, idet man saaledes vil hævde for sig selv en særegen Kjerlighed til Danmarks Grundlov, saa udkaster man derved indirekte en Beskyldning mod Andre, der ikke høre til denne Forening, for at de ikke skulde have den samme Kjerlighed til Danmarks Grundlov som Foreningens Medlemmer. En saadan Beskyldning tror jeg, at den ærede Ordfører vil erkjende, at han var uberettiget til at fremsføre mod noget Medlem af den danske Rigsdag. Men dertil kommer, at jeg har den fulde Overbevisning, at denne Sætning er

usand i sin inderste Kjerne. Den Anke, man med Jøie kan gjøre gjældende imod den omtalte Forening, er netop den, at Følgen af den saare Let kan blive den at fremsføre en Fare, der ellers ikke vilde have været tilstede. De ærede Medlemmers Forening er nemlig maasse saaledes at forstaa — jeg veed det ikke, maasse tager jeg feil — at de have bundet sig uopløselig til hinanden for Liv og Død, ligesom Vgtesfolk, saa at det ikke blot er for idag denne Forening er indgaaet, men ogsaa for en længere Fremtid; men hvis dette maatte forholde sig saaledes, have de ærede Medlemmer netop derved fremkaldt en overordentlig stor Banskeliighed. Dersom de her foreliggende Beslutninger idag vedtages af et meget stort Flertal, og denne Vedtagelse skulde forstaaes saaledes, at dette Flertal ikke viger fra disse Beslutninger, saa ser jeg ikke rettere, end at saa har man med det Samme sat det andet Thing og Regjeringen Stolen for Døren, og jeg henstiller frit til Alles Bedømmelse og Overveielse, om dette er den rette Maade at fremme Enighed paa, og om det ikke netop er ved en saadan Optreden, at man kan bringe Fare for det, som man har en saa høj Kjerlighed til.

Ordføreren (Berg): Jeg skal atter henfille, at vi inden næste Møde tage den ærede Ministers Trusel om de Farer, der ere forbundne med den Stilling, Folkethinget nu indtager, under Overveielse sammen med Conseilspresidentens Udtalelser. Jeg synes ikke, det kan være fornørmeligst at sige, at man har forenet sig i Kjerlighed til Danmarks Riges Grundlov, og jeg skal tilføie, at jeg ikke er med til at indbesatte Nogen i den Kredts, som kan mene, at provisoriske Finantslove ere tilladelige.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag under Nr. 24 til 26 af Udvalget med Undtagelse af Ankjær og Luren

(Lønningstillæg).

Post 39 affattes saaledes:

„Embeds- og Bestillingsmænd, ansatte i Embeder eller Bestillinger, for hvilke Lønningen er bestemt ved Lov eller ved de aarlige Finantslove, og hvis Lønning ikke overstiger 1,600 Kr., tillægges for Finantsaaret 1875—76 et Dyrctidstillæg af 15 pCt. af de dem tillagte faste Pengeindtægter, forsaavidt de paagjældende Lønninger ikke siden 1ste Januar 1872 have faaet Tillæg. Efter samme Regler tillægges der de Embeds- og Bestillingsmænd, hvis Lønninger ikke overstige 1,600 Kr., men som siden 1ste Januar 1872 (Tillæg, hjemlede ved tidligere Love, ikke indbefattede) have faaet Lønningstillæg, saavel som de Embeds- og Bestillingsmænd, hvis Lønninger ligge mellem 1,600 og 3,200 Kr., et Dyrctidstillæg af 10 pCt., dog at ingen Lønning derved overstiger 3,200 Kr. Tillægsbeløbene afrundes til hele Kroner, idet det Overstyvende bortfalder. Dertil anslaaes 600,000 Kr. og til de Ministerier for Kirke- og Undervisningsvæsenet underlagte Institutioner med særegne Fonds anslaaes 50,000 Kr.

Denne Lønningssforhøielse finder ikke Anvendelse paa:

1) Embeds- og Bestillingsmænd, som ikke have fyldt 25 Aars Alderen; forsaavidt den Ved-